

Над Прутом

Яків Головацький

А нуте, нуте, бистренький Пруте,
Весело мені заграй!
Чи я сподівся тебе взглянути,
Втогід сказавши "прощай"?
Я мав надію, заким минеться
Одно літенько, зима,
І моя доля вже розів'ється,
Що й мені засяє весна.
А нині тебе з тов тугов вітаю,
З яков прощав-єм вторік;
Одну лиш гадку у серці ховаю,
Що в молод розвилася вік...
Молоді літа - калинові луги -
Цвіли розкішно, як рай;
Весняні цвіти, зелені смуги,
Як сльоза, чистий ручай!..
Цвіти опали, краса змарніла,
Загибло зерно і плід!
Надіє мила, чо-сь голубила,
Коли-сь зрадила вслід?
Вона ся лестить, вона ласкає,
За собов бавить мене;
Цвітом бликає, рученьку подає,
Хочу, не хочу - веде.
І так я блуджу, світами гоню,
Нігде спокою нема,
Молоді літа в клопотах роню -
Пропала моя весна!..
Милая весно, красно-сь воскресла
На мою гірку печаль:
Усьому-сь світу радість принесла,
А мені тугу і жаль!